

வேதாகம விளக்கவியல்

பாடம் - 11

கிறிஸ்துவுக்குள் மிகவும் பிரியமான சகோதர, சகோதரிகளே, இந்தப் பாடத்தில் அணிகளைப் பற்றிய தொடர்ச்சியான விஷயங்களைக் கற்றுக்கொண்ட பின்பு, நாம் இன்னும் அநேக காரியங்களை எவ்விதமாக அர்த்த விளக்கம் செய்யப்போகிறோம் என்பதைப் பற்றிய விளக்கங்களை கற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம்.

இரண்டு அணிகளை மாத்திரம் கற்றுக்கொண்ட பின்பு, நாம் அடுத்த பாடத்திற்கு செல்லலாம். மனுஷருவக அணியைப்பற்றி கடந்த பாடத்தின் இறுதியில் கற்றுக்கொண்டோம் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். இந்த அணிகள் எல்லாம் கவிதைப் புத்தகங்களில் வரக்கூடியது என்று நாம் ஏற்கனவே கற்று இருக்கிறோம். ஆகவே, வேதத்தில் நாம் கற்றுக்கொண்டதுபோல, அநேக புத்தகங்களில் சில பகுதிகளாவது கவிதைகளாக உள்ளது. அதை எவ்விதம் விளக்கம் கொள்ளப்போகிறோம்? அந்த கவிதைகளை விளக்கம் கொள்ளும்போது, அணிகளையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கற்று, அவற்றை விளக்கம் செய்வதில் அவைகளைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று தெரிந்து இருக்கிறோம்.

மிருக உருவக அணி

மனுஷருவக அணியைப்போலவே, தேவனுடைய தன்மையை அல்லது செயலை விளக்க வேதத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பார்க்க முடியும், அதாவது தேவன் ஆவியாக இருக்கிறார். அந்த தேவனுடைய தன்மைகளை விளங்க வைப்பதற்காக, மனுஷருவக அணி பயன்படுத்தப்பட்டு, மனிதனைப்போன்று கைகள், கால்கள், இருதயம், முகம் போன்றவை தேவனுக்கு இருப்பதாக உருவகப்படுத்தி, பேசப்பட்டிருக்கிறது என்று கடந்த வகுப்பில் பார்த்ததுபோல, இந்த மிருக உருவக அணியிலே, தேவனுடைய செயல்கள், அவருடைய தன்மைகள் போன்றவற்றை விளக்குவதற்காக, இந்த மிருக உருவ அணி பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. உதாரணமாக, இந்த அணியில் மானிட அவயவங்களுக்குப் பதிலாக, மிருக அவயவங்கள் அல்லது ஒரு சில குறிப்பிட்ட மிருகங்கள் உருவகமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை நீங்கள் பார்க்க முடியும். இதனைக்கொண்டு தேவனைப்பற்றி, சில தன்மைகளை நமக்கு விளங்க வைப்பதற்காக, இந்த ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தியிருக்கிறதை நீங்கள் பார்க்க முடியும். உதாரணமாக சங்கீதம் 36:7-ல் இவ்விதமாய் வாசிக்கிறோம், “**தேவனே, உம்முடைய கிருபை எவ்வளவு அருமையானது! அதினால் மனுபுத்திரர் உமது செட்டைகளின் நிழலிலே வந்தடைகிறார்கள்.**” என்று பார்க்கிறோம். செட்டைகள் பறவைகளுக்குத்தான் உண்டு. ஆனால் இங்கே தேவனுடைய செட்டைகள் என்று சொல்லப்படுகிறதை கவனித்துப்பாருங்கள். ஆகவே, இது மிருகஉருவக அணி. தேவனுடைய தன்மையை விளக்குவதற்கு இங்கே

பறவைகளின் செட்டைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை சற்று கவனித்துப் பாருங்கள். அதைப்போல சங்கீதம் 57:1ஐ பார்ப்போம், “எனக்கு இரங்கும், தேவனே, எனக்கு இரங்கும், உம்மை என் ஆத்துமா அண்டிக்கொள்ளுகிறது, விக்கினங்கள் கடந்துபோகும்படி உமது செட்டைகளின் நிழலிலே வந்து அடைவேன்.” என்பதைக் கவனியுங்கள். ஓசியா 5:14, “நான் எப்பிராயீமுக்குச் சிங்கம்போலவும், யூதாவின் வம்சத்தாருக்குப் பாலசிங்கம்போலவும் இருப்பேன், நான் நானே பீறிவிட்டுப் போய்விடுவேன், தப்புவிப்பார் இல்லாமையால் எடுத்துக்கொண்டு போவேன்.” என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறதைப் பார்க்கிறோம். இங்கே தேவன் தன்னுடைய தன்மையை சிங்கம்போல, பாலசிங்கம் போல இருந்து பீறிவிட்டு, போய்விடுகிற சிங்கம்போல இருப்பேன் என்றெல்லாம் கர்த்தருடைய தன்மை சொல்லப்படுகிறதை கொஞ்சம் கவனித்துப்பாருங்கள்.

வெளிப்படுத்தல் விசேஷம் புத்தகத்திலும், தேவனுடைய தன்மையை இவ்விதமாக மிருகத்தோடு இணைத்து பேசப்பட்டிருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். இவ்வாறாக அநேக வசனங்கள் வேதத்தில் உள்ளது. மிருக உருவக அணியானது, இவ்விதமாக தேவனுடைய தன்மைகளை, காரியங்களை விளக்குவதற்கு, மிருகத்தை அங்கே உருவகமாகப் பயன்படுத்தி சொல்லப்படுகிறதைப் பார்க்கிறோம்.

உயர்வு நவீர்சி அணி

உயர்வு நவீர்சி அணியானது வேதத்தில் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை நாம் பார்க்கிறோம். வேதத்தில், பழைய ஏற்பாட்டு மூலபாஷையாகிய எபிரெயம் மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டு மொழியாகிய கிரேக்க மொழிகளில் நாம் பார்க்கும்போது, அநேக காரியங்கள் மிகவும் அதிகமாக வலியுறுத்தி சொல்லப்படுவதற்காக, சில காரியங்கள், சில உருவகங்கள், பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதை நீங்கள் பார்க்க முடியும். நாம் அதை அப்படியே சொல் அர்த்தமாக எடுக்க முடியாது. அவ்வாறு நீங்கள் எடுப்பீர்களானால், அது மிகைப்படுத்தப்பட்ட விபரமாகவே காணப்படுகிறதை நீங்கள் பார்க்க முடியும். ஆனால் இந்த உயர்வு நவீர்சி அணி எதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதென்றால், ஒன்றின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி சொல்வதற்காக, பயன்படுத்தப்படுகின்ற உருவகம் இது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்படியே சொல்லர்த்தமாக எடுக்கக் கூடாது. ஒவ்வொரு வார்த்தையின் அர்த்தத்தையும் நீங்கள் அவ்வாறு எடுப்பீர்கள் என்றால், தவறான விளக்கத்தை கொடுத்துவிடுவீர்கள். ஒரு எடுத்துக்காட்டை கூறும்போது, தெளிவாகப் புரிந்துகொள்வீர்கள். ஆகவே, இது மிகைப்படுத்தப்பட்ட விபரமாக இருக்கும். ஆனால் அதற்காக, இது போலியான, மிகைப்படுத்தல் அல்ல, பொய்யாக சொல்கிறார்கள் அல்லது வெறுமனே உயர்த்தி சொல்கிறார்கள் என்கிற அர்த்தத்தில் இருக்காது. இது உருவகமாக உபயோகிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதனால், அந்த குறிப்பிட்ட காரியத்தை

வலியுறுத்துவதற்காக, அதை முக்கியப்படுத்துவதற்காக இந்த உயர்வு நவீன அணி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சில வசனங்களை பார்க்கலாம். மத்தேயு 23:24, “**குருடரான வழிகாட்டிகளே, கொசுகில்லாதபடி வடிகட்டி, ஒட்டகத்தை விழுங்குகிறவர்களாயிருக்கிறீர்கள்.**” என்று இயேசு சொல்லியிருக்கிறதைப் பார்க்கும்போது, ஒட்டகத்தை யாரும் விழுங்குவது கிடையாது. கொசுவை யாரும் வடிகட்டி அதைச் சாப்பிடப்போகிறதும் இல்லை. ஆக, இது மிகைப்படுத்தப்பட்டு, அந்த காரியத்தை வலியுறுத்தி கூறுவதற்காக இயேசு அவ்விதமாக சொல்கின்றார். குருடரான வழிகாட்டிகள் எவ்வாறு இருப்பார்கள்? அவர்களே குருடர்கள், பிறகு எவ்வாறு வழிகாட்டுவார்கள். அவர்களே போகத்தொரியாமல் இருப்பார்கள். இவ்விதமாக இந்த காரியத்தை வலியுறுத்தி சொல்வதற்காக, இந்த வேதபாசு, பரிசேயர் போன்றவர்கள், இவ்விதமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குருடரான வழிகாட்டிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொசுகில்லாதபடி வடிகட்டி, அதாவது மிகவும் நுணுக்கமானதையெல்லாம் வடிகட்டிவிடுவார்கள், ஆனால் ஒட்டகத்தை விழுங்கிவிடுவார்கள் என்கிற அர்த்தத்தில் கூறியிருக்கிறதைப் பாருங்கள். இவ்விதமாக, அவர்களுடைய போதனை இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்தி காண்பிப்பதற்காக இயேசு இப்படிப்பட்ட வாக்கியத்தை, வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்.

இன்னுமொரு எடுத்துக்காட்டைக் கவனியுங்கள். மத்தேயு 5:29, “**உன் வலது கண் உனக்கு இடறலுண்டாக்கினால், அதைப்பிடுங்கி எறிந்துபோடு, உன் சரீரம் முழுவதும் நரகத்தில் தள்ளப்படுவதைப்பார்க்கிலும், உன் அவயவங்களில் ஒன்று கெட்டுப்போவது உனக்கு நலமாயிருக்கும்.**” என்பதைப் பாருங்கள். இதுவும் உயர்வு நவீன அணியாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. வலது கண் இடறல் உண்டாக்கினால், அதைப்பிடுங்கி போடு என்பதாகச் சொல்கிறார். அதாவது, அது எவ்வளவு தூரம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று இயேசு கூறுகிறார். உன் கண் உன்னுடைய ஆவிக்குரிய வாழ்வுக்கு இடையூறாக இருந்தால், அதை நீ பிடுங்கி கூட போட்டுவிடலாம். ஒரு நொண்டியாக கூட பரலோகம் வந்துவிடலாம். அதுவொரு பிரச்சனை இல்லை. ஆனால், இரண்டு கண் உடையவனாக நீ, நரகத்திற்கு போகிறது மிகவும் பரிதாபமான காரியம் என்று வலியுறுத்துவதற்காக, நீ கண்ணினால் சரியாக பார்க்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியம் என்று சொல்வதற்காக இவ்வாறு இயேசு கூறுகிறதைப் பார்க்கிறோம். இவ்விதமாக அநேக எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் கூற முடியும். இவ்வாறான விஷயங்களை வேதத்தில் தேடிப்பாருங்கள். அதுதான் உங்களுக்கு பயிற்சி. உயர்வு நவீன அணி என்பது இதுதான். குறிப்பிட்ட காரியத்தை வலியுறுத்துவதற்காக இந்த உருவகம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

முரண்தொடை அணி

இந்த முரண்தொடை அணி என்பது சற்று வித்தியாசமானது, அதாவது ஒரு வசனத்தில் இரண்டு வார்த்தைகள் வரும்போது, அது ஒன்றுக்கொன்று முரணான அர்த்தமுடைய வார்த்தைகளாக இருக்கும். இதை விளக்கும் ஒரு வசனம் 2 சாமுவேல் 24:24, “ராஜா அர்வனாவைப் பார்த்து: அப்படியல்ல, நான் இலவசமாய் வாங்கி, என் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு சர்வாங்க தகனபலிகளைச் செலுத்தாமல், அதை உன் கையிலே விலைக்கிரயமாய் வாங்குவேன் என்று சொல்லி, தாவீது அந்தக் களத்தையும், மாடுகளையும் ஐம்பது சேக்கல் நிறை வெள்ளிக்குக் கொண்டான்.” இங்கே, முரண்பாடான அர்த்தமுள்ள காரியத்தைப் பார்க்கிறோம். அதாவது, ஆங்கிலத்தில் pretty ugly என்பார்களே, எவ்வாறெனில் அழகான அசிங்கம் என்று அதற்கு அர்த்தம். அதைப்போல அறிவாளியான முட்டாள் என்று சொல்வோம் என்று வைத்துக்கொண்டால் எவ்வாறு இருக்கும்? இரண்டும் பொருந்தாது. ஆனால் இரண்டும் வேறுபட்ட, முரண்பட்ட வார்த்தைகளை ஒன்றுசேர்த்து எவ்வாறு கொண்டுவருகிறது எவ்வாறு இருக்குமோ, அதைப்போலத்தான், இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை நீங்கள் பார்க்கவேண்டும். அதாவது, தாவீது பாவம் செய்தபடியினால், அவன் பலிசெலுத்த தேவனால் கட்டளை பெறுகிறான். அவன் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பை நடத்தின காரியம் தேவனுடைய பார்வையில் பாவமாய் காணப்பட்டது. ஆகவே வார்த்தை வந்தது. மூன்று நாட்கள் வாதைக்குப் பின்பதாக, அந்த கொள்ளை நோய்க்குப் பின்பதாக தேவதூதன், எருசலேமை அழிக்க தன் கையை நீட்டினபோது, கர்த்தர் அந்த தீங்குக்கு மனஸ்தாப்பப்பட்டு, ஜனங்களை அங்கீகரிக்கிற தூதனை நோக்கி, போதும் இப்போது உன் கையை நிறுத்து என்று சொல்கிறதை நாம் 16ம் வசனத்தில் பார்க்கிறோம். அந்த வேளையில் கர்த்தருடைய தூதன் எபூசியனாகிய அர்வனாவின் போரடிக்கிற களத்திற்கு நேரே இருந்தான் என்று அங்கே பார்க்கிறோம். ஆக, இவ்விதமாக, அந்தக்களத்திலே, பலிபீடம் ஒன்றைக்கட்டி, அங்கே பலிசெலுத்த காத்த என்ற தீர்க்கதரிசியை தேவன் அனுப்புகிறார். ஆகவே, அர்வனாவிடம் தாவீது செல்கிறான், சென்று பலிபீடம் கட்டுவதற்கு, பலிசெலுத்துவதற்கு அந்த இடத்தை வாங்குவதற்கு முயற்சி எடுக்கிறார். அதைப்பார்த்தவுடன் அர்வனா மிகவும் பணிந்துகொண்டான் என்று பார்க்கிறோம். அந்தக் காரியத்தைக் கேட்டுவிட்டுத்தான் இலவசமாகவே இதைத் தருவதாக அவன் கூறுகிறான். தகனபலிக்கு மாடுகளும், விறகுக்கு உருளைகளின் நுகத்தடிகளும் இங்கேயிருக்கிறது. ஆகவே, நீங்கள் இதை இலவசமாக எடுத்து பயன்படுத்துங்கள் என்று சொல்லும்போதுதான், அங்கே, தாவீது கூறுகிறார், அது அப்படியல்ல, நான் இலவசமாக வாங்கி செலுத்துகிற அந்த காரியமானது பலியல்ல. பலி செலுத்த வேண்டுமென்றால், என்னை அது பாதிக்கவேண்டும். நான் தியாகமாக சில காரியங்களை செய்தால்தான், அதற்கு பேர் பலி. உன் பணத்தை வாங்கி, உன்னிடத்தில் இலவசமாக வாங்கி செலுத்துகிறதற்கு பேர், அது பலியல்ல. ஆகவே, கிரையத்திற்கு வாங்குவேன் என்று சொல்லி

கிரையத்திற்கு வாங்கி, பலிசெலுத்துகிறதைப் பார்க்கிறோம். இவ்விதமாக முரண்தொடை அணி இங்கே பயன்படுத்தப்படுகிறது. இலவசமாக வாங்கி செலுத்துகிறது அல்ல, அதற்கு மாறாக சொல்கிறார், பணம் செலுத்தி அதற்குரிய கிரையத்தை வாங்கி, என்னை அது பாதித்து, அது மூலமாக பலியைச் செய்யும்போதுதான், அது உண்மையான பலியாக இருக்கும் என்ற அர்த்தத்தில் கூறுகிறதைப் பார்க்கிறோம்.

மற்றொரு எடுத்துக்காட்டை நாம் மத்தேயு 6:23-ல் இயேசு கூறுகிற காரியத்திலிருந்து பார்ப்போம். “**உன் கண் கெட்டதாயிருந்தால், உன் சரீரம் முழுவதும் இருளாயிருக்கும், இப்படி உன்னிலுள்ள வெளிச்சம் இருளாயிருந்தால், அவ்விருள் எவ்வளவு அதிகமாயிருக்கும்!**” உன்னிலுள்ள வெளிச்சம் இருளாயிருந்தால் என்ற வார்த்தையைக் கவனியுங்கள். வெளிச்சம் எவ்வாறு இருளாயிருக்க முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். ஆனால் முரண்பட்ட இந்த இரண்டு வார்த்தைகளை கர்த்தர் இணைத்துப் பேசுகிறதைப் பாருங்கள். வெளிச்சம் இருளாக இருக்காது. அது அவ்வாறு இருந்தால் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கும் என்று இயேசு அர்த்தம்படக் கூறுகிறார். ஆனால், இங்கே முரண்தொடை அணியும் இருக்கிறதைக் கவனித்துப்பாருங்கள்.

புனைஉருவ அணி

இந்த அணியானது, ஒரு நபரைப்பார்த்து பேசிக்கொண்டிருக்கிற ஒருவர் அதை அப்படியே நிறுத்திவிட்டு, மற்றொரு நபரைப்பார்த்து அல்லது தேவனைப்பார்த்து, அல்லது ஒரு ஜடப்பொருளைப்பார்த்து பேசுவது போல, உடனே மாறுகிற அந்த வாக்கியத்திற்குப் பெயர் புனைஉருவ அணி என்று சொல்லப்படுகிறது. வேதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள ஒரு எடுத்துக்காட்டைப் பார்க்கலாம். நெகேமியா 6:9, “**அந்த வேலை நடந்தேறாதபடிக்கு எங்கள் கை சலித்துப்போம் என்று சொல்லி, அவர்கள் எல்லாரும் எங்களைப் பயமுறுத்தப்பார்த்தார்கள். ஆதலால் தேவனே நீர் என் கைகளைத் திடப்படுத்தியருளும்.**” என்று மனிதனைப் பார்த்து பேசிக்கொண்டிருந்த நெகேமியா, தேவனை நோக்கி ஜெபிக்கிறதை வாசிக்கிறோம். ஆக, இவ்விதமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திலிருந்து முற்றிலுமாய், கவனத்தைத் திருப்பி வேறொரு காரியத்தை தொடர்புபடுத்துகிற ஒரு காரியம் புனைஉருவ அணி. மனிதனோடு பேசிக்கொண்டு இருந்த இவர், தேவனோடு பேசுகிறவராக மாறிவிடுகிறார். இன்னும் சில சங்கீதங்களில் பார்க்கும்போது, அந்த மலைகள், ஆறுகளோடு பேசுகிறதைப்போல, சங்கீதக்காரன் பேசுகிறதைப் பார்க்க முடியும். வேறொரு கருத்தைக் கூறிக்கொண்டிருப்பார். திடீரென்று, மற்றொரு காரியமான ஜடப்பொருளை நோக்கி சங்கீதக்காரன் பேசுகிறதைப் பார்க்க முடிகிறது. இவ்வாறு பல காரியங்களை நாம் கவிதைகளில் பார்க்கிறோம். பாடல்களில் பார்க்கிறோம். வேத புத்தகத்தில் நாம் அதிகமான பகுதி கவிதையாகவே இருக்கிறது என்று கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். வேத வல்லுநர்கள் கூறிய கருத்துக்கள்தான் அவைகள் எல்லாம். ஆகவே, வேதத்தை விளக்கம் கொள்ளும்போது,

எவ்வாறு கவனமாய் இருக்கவேண்டுமென்று இதுவரை கற்றுக்கொண்ட காரியங்கள் உங்களுக்கு விளக்கமளிப்பதாயிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்னும் அநேக இலக்கணங்கள் வரக்கூடியதாகவே இருக்கிறது. நமக்கு எவ்வளவு தூரம் முக்கியமானதும், அவசியமானதுமாயிருக்கிறதோ, அவைகளை மாத்திரம் நாம் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். நன்றாக இவைகளைப் புரிந்துகொண்டு, இன்னும் அதிகமான காரியங்களை ஆன்லைனில், நூலகங்களில், மற்றும் வேதாகம கல்லூரிகளில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். இன்னும் புத்தக கடைகளில், வேதாகம வியாக்கியானம் எவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்பதற்கு அநேக புத்தகங்கள் கிடைக்கிறது. நீங்கள் அவைகளையும் வாங்கி, வாசித்து அறிந்துகொள்ளும்போது, வேதத்தை நன்றாக விளக்க செய்ய முடியும். அதில் கவனம் செலுத்தி வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அதிகமிருப்பதை நமக்கு நன்றாக கற்றுத்தருகிறது. மேலும் கூடுதலாக கற்றுக்கொள்ளுங்கள், புரிந்துகொள்ளுங்கள். சிறந்த ஆசிரியராக விளங்குங்கள் என்று உங்களை வாழ்த்துக்கிறேன்.

சம்பவங்களை விளக்கப்படுத்துதல்:-

அடுத்து, சம்பவங்களை நாம் எவ்விதமாக அர்த்த விளக்கம் கொள்ளப்போகிறோம் என்று சற்று கற்றுக்கொள்வோம். வேதத்தில் அநேக சம்பவங்கள் காணப்படுகிறது. இல்லையா? அவற்றை நாம் எவ்விதமாக விளக்கம் செய்ய வேண்டும்? மற்றவர்களுக்கு எவ்வாறு விளங்கச் செய்யவேண்டும்? நாம் சம்பவங்களைப் படிக்கும்போது, என்னென்ன காரியங்களை கவனம் கொள்ளவேண்டுமென்று கற்றுக்கொள்ளும்போது, வேதத்தை வாசிப்பதில் இன்னும் அதிமான அர்த்தத்தை பெற்றுக்கொள்ள முடியும், தெளிவான அர்த்தங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அதுதான் முக்கியம்.

வேதத்திலுள்ள சம்பவங்களை நாம் படிக்கும்போது, நாம் என்னென்ன காரியங்களை அறிந்திருக்க வேண்டும், தெரியுமா?

1. இந்த சம்பவம், உபதேசங்களை நேரிடையாகப் போதிக்கவில்லை என்ற கண்ணோட்டத்தோடு படிக்க வேண்டும், அதாவது வேதத்திலுள்ள சம்பவங்கள் உபதேசங்களை நேரிடையாகப் போதிக்கிற சம்பவங்கள் அல்ல. நடைபெற்ற சம்பவங்களை வேதம் நமக்கு சொல்லுகிறது. அதிலே உபதேசத்திற்கான விபரம் இருக்கிறது. ஆனால், அது உபதேசத்தை நேரிடையாக உடையது அல்ல என்றதொரு அர்த்தத்தோடு நீங்கள் விளக்கம் செய்யவேண்டும். அதுவொரு சம்பவம்தான். இதைப்போன்று வேதத்தில் அநேக சம்பவங்கள் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த சம்பவங்கள், உபதேசத்திற்கு உதவியான விபரத்தை உடையதாய் இருக்கிறது. ஆனால் அது, உபதேசத்தை நேரிடையாகக் கொண்ட ஒரு காரியமல்ல என்பதைப் புரிய வேண்டும். 1 பேதுரு 3:6-ஐ வாசிக்கலாம், “**அந்தப்படியே சாராள் ஆபிரகாமை ஆண்டவன் என்று சொல்லி, அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தாள், நீங்கள் நன்மைசெய்து ஒரு ஆபத்துக்கும்**

பயப்படாதிருந்தீர்களானால் அவளுக்குப் பிள்ளைகளாயிருப்பீர்கள்.” இது சம்பவம். அதை வைத்து எவ்வாறு விளக்குகிறார் என்பதைக் கவனியுங்கள். நீங்கள் நன்மைசெய்து, ஒரு ஆபத்துக்கும் பயப்படாதிருந்தீர்களானால், அவளுக்கு பிள்ளைகளாயிருப்பீர்கள் என்று அதிலிருந்து உபதேசத்தை எடுத்துக்கொடுக்கிறார். ஒரு சம்பவம் இருக்கிறது. அந்த சம்பவத்திலிருந்து நாம் அதற்குரிய விளக்கத்தை எடுக்கலாம், விபரத்தை எடுக்கலாம். அந்தச்சம்பவத்தை அப்படியே போதனையாகச் சொல்லக்கூடாது. அவ்விதமாக விளக்கம் கொள்ளக்கூடாது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

இன்னொரு எடுத்துக்காட்டைப் பார்க்கலாம். வேதத்திலே நாம் யெப்தாவின் பலியைக்குறித்து பார்க்கிறோம். தன் மகளைப் பலிசெலுத்துகிறதைக்குறித்து, நாம் வாசிக்கிறோம். அதைக்குறித்து அநேக வேத வல்லுநர்களின் கருத்து நமக்கு இருந்தாலும், அதுவொரு சரியானதொரு பலியல்ல என்பதை நாம் அறிகிறோம். சில வேதவல்லுநர்கள், உண்மையிலேயே, தன் மகளை பலிசெலுத்தினான் என்று சொல்லுகிறார்கள். வேறுசில வேத வல்லுநர்கள் அவள் அதற்குப் பின்பதாக தன்னுடைய வாழ்வை, திருமணம் எதுவும் செய்யாமல், தனிமையில் செலவழித்து பலியாக செலுத்தினாள், அதாவது தனிமையில் வாழ்ந்தாள் என்ற அர்த்தத்திலே சொல்கின்றார்கள். ஆனாலும் எது, எப்படியிருந்தாலும், யெப்தா அவ்விதமாக முடிவு செய்த காரியம், அந்த சம்பவம் சரியானதொரு எடுத்துக்காட்டு அல்ல. அதைப்போல தாவீது, பத்சேபாள் சம்பவத்தைப் பார்க்கின்றோம். இந்த சம்பவத்திலிருந்து நாம் நல்ல பாடங்களைக் கற்றுக்கொடுக்கிறது இல்லை. ஒருவேளை, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், தாவீது வீழ்ச்சியுறுகிறான் என்பதை பெற்றுக்கொள்கிறோம்.

அடுத்து, நாம் அறிந்திருக்க வேண்டிய விஷயம், சம்பவங்களை வைத்து விளக்கம் செய்யும்போது, நாம் இன்னொரு காரியத்தையும் கவனம் கொள்ள வேண்டும்.

2. இது உலகெங்கும் நடைபெறும் சம்பவங்கள் அல்ல, அதாவது இந்த வேதத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் எல்லாம் எல்லோருக்கும், அதே மாதிரி நடக்குமென்று சொல்லக்கூடாது. அது நபருக்கு நபர் வித்தியாசப்படும். ஒருவருக்கு ஒருவிதமாய் வேதத்தில் நடைபெற்றிருக்கும். அதே மாதிரி எனக்கும் நடைபெற வேண்டியது அவசியமில்லை. உதாரணமாக, ஆதியாகமம் 24ம் அதிகாரத்தில் ஈசாக்குக்கு எலெயாசர் பெண் பார்க்கச் சென்ற சம்பவத்தை வாசிக்கின்றோம். ஆதியாகமம் 24ம் அதிகாரத்தில் விளக்கமாக அதை நாம் படிக்கிறோம். அங்கே, எலெயாசர் பொருத்தனை செய்கிறதைப் பார்க்கிறோம். நேர்வழியாய் என் தேவன் என்னை நடத்தி வந்தார் என்று சொல்லுகிறதைப் பார்க்கிறோம். இதைப்போலத்தான் எனக்கும் நடக்கும் அல்லது எலெயாசரைப்போல இவ்விதமாகப் போகும்போது இந்தெந்த காரியங்கள் எல்லாம் நடக்கும் என்பதைப்போல, நாம் அதைவைத்து அப்படியே எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடாது. அது ஒரு சிலருக்கு ஒருவிதமாய் நடைபெறுகிற விஷயம், அல்லது சவுலாய் இருந்து, பவுலாய் மாறியதுபோலவே

என்னுடைய வாழ்க்கையில் நடந்தால்தான் இரட்சிப்பு நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடாது. அதுபோல், எலியாவுக்கு தேவன் போஷித்த விதத்தை வைத்து, என்னையும் தேவன் காகத்தைக்கொண்டுதான் போஷிப்பார் என்று சொல்லக்கூடாது. இவ்விதமாக அநேக காரியங்களை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கலாம். மத்தேயுவை கர்த்தர் அழைத்த விதம், அப்போஸ்தலர்களுக்கு ஆவியானவர் அருளப்பட்ட விதம் போன்றவற்றையெல்லாம் நாம் படிக்கிறோமே, இந்த நிகழ்ச்சிகள் அப்படியே சபையில் இன்றும் நடக்கவேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டியதில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விதமான அனுபவத்தைக் கொடுப்பார்.

ஆகவே, நடந்த நிகழ்வுகளை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, இவற்றையெல்லாம் கவனம் செய்ய வேண்டும். அதிலுள்ள மாதிரியே எனக்கும் நடக்கும், உங்களுக்கும் நடக்கும் என்று சொல்கிற ஒரு போதனையை நீங்கள் செய்வீர்களானால், தவறாய் நீங்கள் மக்களை நடத்தி விடுவீர்கள். அதற்கு கட்டளையை வேதத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்றொரு ஒத்த வசனத்தை எடுத்து அப்படி சொல்லியிருக்கிறபடியினால், இந்த சம்பவத்தில் நடைபெற்றிருக்கிற சம்பவமும் சரிதான். ஆகவே அதைப்போல, உங்கள் வாழ்க்கையில் நடக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கட்டளையின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து விளக்கம் சொல்ல பழக வேண்டும் என்பதை கற்றுக்கொள்ளுங்கள். இந்த சம்பவங்கள் எல்லாம் உள்ளர்த்தங்கள் பொதிந்துள்ள கதைகள் அல்ல என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

இதுவரை இரண்டு காரியங்களை நாம் கற்று இருக்கிறோம். மூன்றாவது காரியத்தை இப்போது தொடர்ந்து கற்கிறோம்.

3. இந்த சம்பவங்கள் உள்ளர்த்தங்கள் கொண்ட கதைகள் அல்ல. இந்த சம்பவங்கள் எல்லாம் சரித்திரம் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இது உவமைகள் அல்ல. உவமைகள் என்றால், தேவன் அதற்காக விளக்கப்படுத்தி ஏதோவொரு விஷயத்தை உள்ளே உருவகமாகப் பேசியிருப்பார். ஆனால் சம்பவங்கள் எல்லாமே சரித்திரமாக இருக்கிறது. அதிலே உள்ளர்த்தங்கள் பொதிந்து இருக்கும், என்ற அர்த்தத்திலே நீங்கள் பார்க்க கூடாது. அவ்வாறு நீங்கள் விளக்கம் சொல்லவோ, விளக்கப்படுத்தவோ கூடாது. இது நாம் வேதாகம விளக்கவியல் பாடத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய பாடமாக இருக்கிறது. வேதத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை வாசிக்கும்போது, அதில் ஏதோ உவமைகள் இருக்கிறது என்று படிக்கக்கூடாது. அதில் ஏதோ உள்ளர்த்தங்கள் இருப்பதாக நினைத்து விளக்கம் சொல்லக்கூடாது. உதாரணமாக, சகேயு, அந்த காட்டத்தி மரத்தில் ஏறியிருந்த நிகழ்வை, அதில் ஏதோ உள்ளர்த்தம் இருப்பதுபோல நினைத்து விளக்கம் சொல்லக்கூடாது. காட்டத்திமரம் என்பது இதைக்குறிக்கிறது, அதிலே அவன் ஏறியிருந்தது, இப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பவத்தைக் குறிக்கிறது என்ற விளக்கங்களை நீங்கள் புதிதாகக்

கொடுப்பீர்களானால், கேட்பதற்கு வேண்டுமானால் நலமாக இருக்கும். ஆனால், வேதத்தை நீங்கள் திரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அதற்கு கட்டளை இருந்தால் மட்டுமே அல்லது வேறொரு வசனம் அதற்கு விளக்கமாக இருந்தால் மாத்திரமே சம்பவங்களுக்கு அதை விளக்கமாக நீங்கள் கூறவேண்டுமெயொழிய, அதில் ஏதோ உள்ளான அர்த்தம் இருக்கிறது என்று சொல்லி, ஒவ்வொரு சம்பவத்திற்கும் விளக்கம் சொல்ல முயலக்கூடாது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

4. அதைப்போல அறிமுகம் அற்ற செயல்பாடுகள் காணப்படும் என்று நினைவில் கொண்டு, இந்த பகுதிகளை அல்லது சம்பவங்களை விளக்கப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். ஏனெனில் வேதத்திலுள்ள சில செயல்பாடுகள், நமக்கு அறிமுகமற்ற செயல்பாடுகளாய் இருக்கிறதை நீங்கள் பார்க்கலாம். உதாரணமாக, யூத கலாச்சாரத்தின் அடிப்படையில் சில செயல்பாடுகள், வேதத்தின் சம்பவங்களில் செய்யப்பட்டதைப் பார்க்கிறோம். அவை கட்டளையாய் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் அவர்களின் கலாச்சாரத்தின் அடிப்படையில் சில காரியங்களைச் செய்திருப்பார்கள். சில சம்பவங்களில் பார்க்கும்போது, அவர்கள் 'வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக்கொண்டு' என்று நாம் வாசிக்கிறோம். இல்லையா? நம்முடைய கலாச்சாரத்தில் அது பொதுவாய் காணப்படுகிற விஷயமல்ல, ஆனால் யூத கலாச்சாரத்தில் அது பொதுவாக காணப்படுகிற விஷயம். ஆனால் அது கட்டளையாய் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. இந்த மாதிரி துக்ககரமான சம்பவங்களாய் நடக்கும்போது, இப்படி வேதனையான நிகழ்வுகள் நடக்கும்போது, இவ்வாறு நீங்கள் உங்கள் வஸ்திரத்தைக் கிழிக்கவேண்டும் என்றெல்லாம், வேத கட்டளை ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் அவர்களின் கலாச்சாரத்தில் செய்யப்பட்ட சில காரியங்கள் இருந்திருக்கிறது.

இன்னும் கூட 1 இராஜாக்கள் 19:19-ல் இவ்வாறு வாசிக்கிறோம், “**அப்படியே அவன் அவ்விடம் விட்டு புறப்பட்டுப்போய், பன்னிரண்டு ஏர்பூட்டி உழுத சாப்பாத்தின் குமாரனாகிய எலிசாவைக் கண்டான், அவன் பன்னிரண்டாம் ஏரை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தான், எலியா அவன் இருக்கும் இடமட்டும்போய், அவன்மேல் தன் சால்வையைப் போட்டான்.**” எலியா, எலிசாவின் மீது சால்வையைப் போட்டான் என்பது கலாச்சாரத்தில் செய்யப்பட்ட காரியமே தவிர, கட்டளையாய் சொல்லப்பட்ட காரியம் அல்ல. ஆகவே, இவ்விதமாக, நீங்கள் ஒரு சம்பவத்தை விளக்கப்படுத்தும்போது, அது கலாச்சாரத்தினால் செய்யப்பட்டதொரு காரியமா? என்பதை நீங்கள் நிதானித்து அறிந்து விளக்கம் செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

5. அறிமுகமற்ற சொல் உபயோகங்கள் சிலவேளைகளில் வேதத்தில் உள்ள சம்பவங்களில் இடம்பெறுகிறதை நாம் பார்க்கிறோம். அது நமக்கு ஒருவேளை பழக்கமற்ற சொல் உபயோகமாக இருக்கலாம். அது அந்தந்த பிரதேச நம்பிக்கையைப் பொறுத்து இருக்கலாம். அதை நாம் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற அவசியமும் இல்லை.

அதை நாம் விளக்கம் செய்யும்போது, அறிமுகமற்ற சொல்பிரயோகங்கள் இருந்தால், அது அந்த பிரதேச நம்பிக்கையாக இருந்திருந்தால், அதை நாம் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. அதை நீங்கள் பின்பற்றவேண்டுமென்று உபதேசிக்க கூடாது, விளக்கப்படுத்திவிடக் கூடாது. நாம் சற்று முன்னர் பார்த்ததுபோல அது கலாச்சாரத்தில் செய்யப்பட்ட காரியம். அது கட்டளையாய் சொல்லப்படாத காரியமாக இருக்கிறது. ரூத் 1:16, “**அதற்கு ரூத்: நான் உம்மைப் பின்பற்றாமல் உம்மைவிட்டுத் திரும்பிப் போவதைக்குறித்து, என்னோடே பேசவேண்டாம், நீர்போகும் இடத்திற்கு நானும் வருவேன், நீர் தங்கும் இடத்திலே நானும் தங்குவேன், உம்முடைய ஜனம் என்னுடைய ஜனம், உம்முடைய தேவன் என்னுடைய தேவன்.**” என்று ரூத் சொல்கிறதை நாம் வாசிக்கிறோம். இது அந்த பிரதேச நம்பிக்கை சார்ந்த விஷயம். ரூத் தன்னுடைய மாமியாரைவிட்டு பின்வாங்காமல், முழுவதும் பின்பற்றுகிறதை இந்த வசனத்தில் நாம் பார்க்கிறோம். அதற்கு அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் நான் உம்மைப் பின்பற்றாமல், உம்மைவிட்டு திரும்பி போவதைக்குறித்து என்னோடே பேச வேண்டாம். நீர் போகுமிடத்திற்கு நானும் வருவேன், நீர் தங்குமிடத்தில் நானும் தங்குவேன். உம்முடைய தேவன், என்னுடைய தேவன். நீர் மரணமடையும் இடத்தில் நானும் மரணமடைந்து அங்கே அடக்கம் பண்ணப்படுவேன். மரணமேயல்லாமல், வேறொன்று என்னைப்பிரித்தால் கர்த்தர் அதற்கு சரியாய் செய்யக்கடவர் என்று சொன்னாள் என்று பார்க்கிறோம். இது அந்த பிரதேச நம்பிக்கை. பின்பற்றுவேன், பின்பற்றுவேன் என்று அவள் சொல்கிறது அவளுடைய நம்பிக்கை. மாமியாரை நீங்கள் இவ்விதமாக பின்பற்றிப்போக வேண்டும், விடாமல் பின்பற்றிப்போக வேண்டுமென்று சொல்லி, நாம் அதிலிருந்து ஒரு போதனையை எடுத்துக் கொடுக்க கூடாது. அது சரியாக இருக்கும் என்று நமக்கு தோன்றவில்லை. அது சரியாக இருக்கவும் இருக்காது. ஏனெனில், அது அங்குள்ள கலாச்சாரம். இங்கே அதை நம்முடைய கலாச்சாரத்திற்கு கொண்டுவரும்போது, அது பின்பற்றத்தகாத சூழ்நிலைக்கு உள்ளாகிவிடும். ஆகவே ஏற்கனவே கூறியதுபோல, நிகழ்ச்சி அல்லது சம்பவங்களிலிருந்து நாம் போதனைகளை எடுக்கக் கூடாது. கட்டளையிருந்தால் மாத்திரமே அதை எடுக்க வேண்டும். அதை விளக்கம் செய்வது அவசியமாயிருக்கும். இவ்விதமாக அறிமுகமற்ற சொல்பிரயோகங்கள், அந்த பிரதேச நம்பிக்கை வரும்போது, நாம் அதைக் கவனம் செய்து, அதை விளக்கப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். இன்னும் சில சம்பவங்களில் பார்க்கும்போது, அங்கே புறஜாதிகள் வணங்கின தெய்வங்களின் பெயரை அவர்களுக்கு வைக்கிறதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த சொல் பிரயோகங்கள், அதாவது இந்த பெயர்கள் வேதத்தில் காணப்படுகிறது என்பதற்காக நாம் அந்தப் பெயரை வைக்கிறது தவறு. சாத்ராக் என்று ஒருவருக்கு பெயர் வைக்கிறார்கள் என்றால், அது வேதத்தில்தான் இருக்கிறது என்பதற்காக வைக்கக்கூடாது. சாத்ராக் என்பது நம்முடைய தேவனின் நாமம் அல்ல. அங்கே பாபிலோனில் காணப்பட்ட தெய்வத்தின் பெயராய் அது காணப்படுகிறது. அதனுடைய அர்த்தத்தையும், பின்னணியத்தையும் பார்க்க வேண்டும். பெயர்களைச் சூட்டுவதில் கவனம் கொள்ளவேண்டுமென்பதை இப்போது

நாம் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இவ்விதமாக பிரதேச நம்பிக்கை, சொல்பிரயோகங்கள் காணப்படும். அதை நாம் எவ்விதமாகப் பின்பற்றுகிறோம், பயன்படுத்துகிறோம், விளக்கப்படுத்துகிறோம் என்பதை, நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது.

சில சம்பவங்கள் அனைவருக்குமாக சொல்லப்பட்ட விஷயமாக இருக்கும். சில காரியங்கள், சில சம்பவங்களில் வருகிற நபர்களுக்கு மட்டும் சொல்லப்பட்ட காரியங்களாக இருக்கும். அதையும் நாம் கவனம் செய்து விளக்கப்படுத்த வேண்டும். இது அனைவருக்காகவும் சொல்லப்பட்டவைகள் அல்ல. சிலருக்கு மாத்திரமே சொல்லப்பட்ட காரியங்கள் இருக்கின்றது. சில காரியங்கள் அனைவருக்கும் சொல்லப்பட்டதுமாயும் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் கவனத்தில் கொண்டு, விளக்கம் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, நாகமானைக்குறித்து யோர்தானில் ஏழுதடவை மூழ்கும்படி சொல்லப்பட்ட காரியமானது, நாகமானுக்கு மட்டுமே சொல்லப்பட்ட காரியமே தவிர, எல்லோருக்கும் சொல்லப்பட்ட காரியம் அல்ல. அதற்காக, நாகமானைப்போல, நாம் அனைவரும் யோர்தானுக்குப்போய் ஏழு தரம் மூழ்க கர்த்தர் சொல்கிறார் என்று நாம் சொல்ல முடியாது. அந்த காரியம் ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கு மாத்திரமே பொருந்தும். அதைப்போல, பணக்கார, ஆஸ்தியுள்ள வாலிபனுக்கு சொல்லப்பட்ட காரியம் எல்லோருக்கும் சொல்லப்பட்ட காரியம் அல்ல. அந்த குறிப்பிட்ட நபருக்கு மட்டும் சொல்லப்பட்டது என்ற கண்ணோட்டத்திலே நாம் அதை விளக்க வேண்டும்.

அடுத்து, சகலவிதமான மக்களுக்கும் சொல்லப்பட்ட காரியங்களும் வேதத்தில் இருக்கின்றன. நானும், என் வீட்டாருமோவென்றால் கர்த்தரையே சேவிப்போம் என்று வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட காரியமானது, எல்லோரும் அல்லது ஒவ்வொருவரும் அறிக்கையிடக்கூடிய காரியமாக இருக்கிறது. இவ்விதமாக நாம் சம்பவங்களை விளக்கப்படுத்தும்போது, வேதத்திலே சொல்லப்பட்ட சம்பவங்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்கும்போது, அதை பிரசங்கிக்கும்போது, மற்றவர்களுக்கு விளக்க வைக்கும்போது, அல்லது நீங்கள் படித்து புரிந்துகொள்ளும்போது, இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். நீங்கள் ஒருவேளை இவற்றில் சிலவற்றை பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கலாம். சில காரியங்கள், அதாவது இப்போது கற்றுக்கொண்டிருக்கிற காரியங்கள் புதிதாக தோன்றுகிற இடங்களும் உண்டு. ஆகவே, அவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு வேதத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். இதுவரை செய்த தவறுகளிலிருந்து, நீங்கள் வெளியே வந்து, ஆழமான, அருமையான, ஆரோக்கியமான வேதவாசிப்பையுடைய அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இவற்றையெல்லாம், நீங்கள் அறிந்துகொண்டிருக்க வேண்டும். வேதத்திலுள்ள சம்பவங்களுக்கான விளக்கத்தை கொடுக்க முனையும்போது இவற்றையெல்லாம் அறிந்து, விளக்கப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். அவ்வாறு செய்யும்போதுதான், ஆரோக்கியமான உபதேசத்தை நீங்களும் கற்றுக்கொள்ள முடியும், ஆரோக்கியமாக

தேவனை பின்பற்ற முடியும், மற்றவர்களுக்கும் ஆரோக்கியமான உபதேசத்தை கொடுக்க முடியும்.

நிதானித்து கவனிக்க வேண்டியவைகள்:-

அடுத்து, நீங்கள் வேதத்திலுள்ள இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களைப் படிக்கும்போது, சில காரியங்களை நீங்கள் நிதானித்து அறியவேண்டும். இப்பொழுது நீங்கள் நிதானமாக கவனிக்கவேண்டிய ஒருசில காரியங்களைப் பார்க்கலாம். நீங்கள் சம்பவங்களை விளக்கம் கொள்ளும்போது, அதில் நீங்கள் நிதானித்து கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் உண்டு. **அது சம்பந்தமான மூன்று காரியங்களைப் பார்ப்போம்.**

- 1) சம்பவத்தை விவாதிக்கும் வசனங்களை நீங்கள் நன்றாகப் படிக்கவேண்டும். எதையெல்லாம் நீங்கள் நிதானித்து அறியவேண்டுமென்றால், முதலில் சம்பவத்தை விவரிக்கும் வசனங்களை மீண்டும், மீண்டும் நன்றாக வாசிக்க வேண்டும். ஏனெனில், அவ்வாறு செய்யும்போது, நடைபெற்ற சம்பவங்களைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். நீங்கள் நடைபெற்ற விஷயத்தையே அறியாமல், அதற்கு விளக்கம் கொடுப்பீர்களானால், அது எவ்வாறு இருக்குமென்பதை சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். சம்பவமே தெரியவில்லை. ஏதோ ஆங்காங்கே உள்ள காரியங்களை மட்டும் படித்து, நீங்கள் அறிந்துகொண்டு, அதற்கு இப்படியிருக்கலாம் அல்லது அப்படியிருக்கலாம் என்று சொல்வீர்களானால், மிகப்பெரிய தவறைச் செய்து விடுவீர்கள். அதனால் சம்பவத்தை விவரிக்கும் வசனங்கள் முழுமையையும், நீங்கள் முற்றிலுமாக வாசித்து, நிதானித்து அறியவேண்டும்.
- 2) சம்பவத்திலுள்ள நபர்களின் வசனத்தை நன்றாக வாசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நபரும் என்ன பேசியிருக்கிறார்கள்? அவர் கூறிய வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன? ஏன் இந்த இடத்தில் இவர் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார்? பிலிப்புவை எடுத்துக்கொள்வோமானால், ஏன் பிலிப்பு இவ்வாறு கூறினார்? அந்த நபர் சொன்ன வசனங்களையும் சிறிது தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு, அந்த மனிதனுடைய பின்னணியை கொஞ்சம் அறிந்து, அவருடைய தன்மையை, குணநலன்களை அறிந்துகொண்டு, அவர் பேசுகிற விதத்தையும் கற்பனையில் சிந்தித்து பார்த்தோமானால், நாம் அந்த சம்பவத்திற்கு நல்ல விளக்கத்தை அறிந்துகொண்டு மற்றவர்களுக்கு சொல்ல முடியும். ஏனெனில், காரணங்களை நாம் அறியாமல், அதன் விளக்கத்தை சொல்ல முடியாது. யோபு பற்றி நீங்கள் படிக்கிறீர்கள் என்றால், யோபு ஏன் அவ்வாறு சொன்னார்? என்ன சொன்னார்? என்றெல்லாம் அவர் சொன்ன வசனங்களை நாம் செவிகொடுத்து புரிந்துகொண்டால்தான் அவர் சொன்னதின் காரணம் புரியும். ஆகவே ஒரு சம்பவத்தை எடுத்து விளக்கம் கொடுக்கும்போது, அந்த சம்பவத்தில் வருகிற நபர்களின் வார்த்தைகள், வசனங்கள் போன்ற அனைத்தையும் நன்றாகப் படியுங்கள். இயேசுகிறிஸ்து ஒரு குருடனை சுகமாக்குகிறார் என்றால், அந்த சம்பவத்தில் யாரெல்லாம் இருக்கிறார்கள்?

இயேசுகிறிஸ்து இருக்கிறார், சம்பந்தப்பட்ட குருடன் இருக்கிறார். சீஷர்கள் இருக்கிறார்கள், பொதுமக்கள் இருக்கிறார்கள், இன்னும் வேறே யார் யாரெல்லாம் இருந்தார்கள்? அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்று சொல்லி நாம் அறிந்து, புரிந்து அந்த வசனங்களைக் கற்று விளக்கம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்.

- 3) அந்த சம்பவத்திற்கு மூல காரணமாய் இருக்கிறவர் யார்? என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக, யோபுவின் புத்தகத்தை நீங்கள் வாசிக்கிறீர்கள் என்றால், அந்த சம்பவத்திற்கு காரணமாய் இருக்கிறவன் சாத்தான். ஆகவே, யார் அந்த சம்பவத்தில் முக்கியமாக இருக்கிறார்கள்? யார் அந்த காரியத்தைச் செய்கிறார்? என்று காரியத்தின் மூலகாரணத்தை, மூல காரணமாயிருக்கிறவரை நாம் முதலாவது நிதானித்து, அறிந்து கண்டுபிடிக்க வேண்டும். குருடனைச் சுகமாக்குகிற சம்பவத்தில், குருடன் முக்கியமான இடத்தில் இருக்கிறார். ஆகவே, அதைச் சுற்றி நடக்கிற சம்பவங்கள், அதற்கு இயேசு கூறுகிற பதில்கள், சீஷர்கள் தருகிற பதில், இவ்வாறு எல்லாவற்றையும் பார்த்து, நீங்கள் விபரங்களை சேகரித்து, நிதானித்து அறிய வேண்டியது அவசியம்.

பிரியமானவர்களே, இதுவரை கற்றுக்கொண்ட காரியங்களை நினைவில்கொண்டு வேதத்தை வாசியுங்கள். குறிப்பாக, இந்த நிகழ்ச்சியில் நாம் சம்பவத்தை, ஒரு நிகழ்ச்சியை எவ்விதமாக வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும்? மற்றவர்களுக்கு அதை எவ்வாறு விளங்கப்பண்ணவேண்டும்? நாம் எவ்விதமாய் விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும்? என்பதைப் பற்றி கற்றுக்கொண்டோம். இதற்கு நாம் எவ்வளவு கவனமாய் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் நீங்கள் கற்றுக்கொண்டீர்கள். வேதத்தை ஏனோ, தானோவென்று வாசித்தால் புரிந்து விடாது. ஒரு சிரத்தையோடு, கவனத்தோடு, ஜெபத்தோடு படிக்கவேண்டியது வேதாகமம். வேதத்திலுள்ள அதிசயங்களை நான் பார்க்கும்படி என் கண்களைத் திறந்தருளும் என்று சொல்லி, ஜெபத்தோடு கூட வேதத்தை நீங்கள் வாசிக்க வேண்டும். அதில் இத்தனை அம்சங்களையும் கவனிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நீங்கள் வேதத்தை சரியானபடி, தோண்டி எடுத்து ஆழமான அர்த்தங்களை வெளியே கொண்டுவர முடியும். ஆரோக்கியமான கருத்துக்களை நீங்களும் கற்றுக்கொள்ள முடியும், மற்றவர்களுக்கும் கற்றுக்கொடுக்க முடியும். அது நல்லது, அது ஆசீர்வாதமான விஷயம். வேதத்தை உபதேசிக்கிறதுபோல ஆசீர்வாதமான காரியம் வேறொன்றுமில்லை. அந்த பாக்கியத்தை சரியாக, நிதானமாக நீங்கள் படித்து, புரிந்து பயன்படுத்துவீர்கள் என்று விசுவாசிக்கிறேன். கர்த்தர்தாமே உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக! ஆமென்!!

கேள்விகள்:

1. மிருக உருவக அணி குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?

2. உயர்வு நவீற்சி அணி குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
3. முரண்தொடை அணி குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
4. புனை உருவ அணி என்றால் என்ன? வசன உதாரணத்தைக் கூறுக?
5. சம்பவங்களை நாம் விளக்கப்படுத்தும்போது, எவைகளிலெல்லாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதனைக் கூறுக? (தலைப்புகள் மட்டும்)
6. சம்பவங்களை நாம் விளக்கப்படுத்தும்போது, நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டிய காரியங்களைக் குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
7. சம்பவங்களைப் படிக்கும்போது, நாம் நிதானித்து கவனிக்க வேண்டிய மூன்று காரியங்களைக் கூறுக?
8. சம்பவங்களைப் படிக்கும்போது, நாம் நிதானித்து கவனிக்க வேண்டிய மூன்று காரியங்களைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?